

## هیئت داوران نشریه این دوره

دکتر حیدری، امیر (دانشگاه سمنان)

دکتر ارجمند، مهدی (دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب)

دکتر ایازی، محمد (پژوهشگاه صنعت نفت)

دکتر بهین، جمشید (دانشگاه رازی کرمانشاه)

دکتر بازوکی، محمد (پژوهشگاه مواد و انرژی)

دکتر حاتمی پور، محمد (دانشگاه اصفهان)

دکتر خانی، محمدحسن (پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای)

دکتر خوش وقت، مرتضی (دانشگاه سمنان)

دکتر دهنوی، محمدعلی (دانشگاه امام حسین (ع))

دکتر زاهدی، پیام (دانشگاه تهران)

دکتر زرین پاشنه، سعید (پژوهشگاه صنعت نفت)

دکتر زمزمیان، سید امیرحسین (پژوهشگاه مواد و انرژی)

دکتر عدل، مهرداد (پژوهشگاه مواد و انرژی)

دکتر قائمی، احد (دانشگاه علم و صنعت ایران)

دکتر قنادزاده گیلاتی، حسین (دانشگاه گیلان)

دکتر مرادی، پیمان (دانشگاه صنعتی کرمانشاه)

دکتر موحدی‌راد، سلمان (دانشگاه علم و صنعت ایران)

دکتر یغمایی، سهیلا (دانشگاه صنعتی شریف)



## پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران؛ دیروز، امروز، فردا

افزون بر موارد فوق، مرکز رشد پژوهشگاه پذیرای بیش از پنجاه شرکت نوپای دانش‌بنیان در مرحله رشد (انکوباتوری) بوده‌است.

یکی از امتیازاتی که پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی را از دانشگاه متمایز می‌سازد، حذف فاصله میان همکاران مهندس شیمی و شیمیست‌ها است. اما بزرگترین سدی که در برابر فعالیت و پیشرفت پژوهشگاه وجود داشته، تغییر بی‌دری دیدگاه‌های مدیریتی بوده‌است؛ بر این اساس طرح توسعه پژوهشگاه به کمترین حد ممکن تقلیل یافته‌است. این درحالی‌است که در این مدت، ده‌ها دانشگاه و دانشکده در نقاط دور و نزدیک کشور با کمترین امکانات تأسیس شده‌است. شوربختانه، به مرور زمان بودجه تحقیقاتی پژوهشگاه از هفتاد درصد کل بودجه به سمت صفر میل کرده‌است؛ بدیهی است که با چنین کاهش شدیدی در بودجه، انجام کارهای تحقیقاتی مختل گردیده‌است. اما راه حل این مشکل از نظر متولیان امر، پاک کردن صورت مسئله یعنی نپذیرفتن دانشجو بوده، این در حالی‌است که، بر اساس آمار وزارت علوم، تحقیقات و فناوری درصد فارغ‌التحصیلان پژوهشگاه که موفق به ادامه تحصیل در مقطع بالاتر و یا جذب در بازار کار شده‌اند، از دانشگاه‌های بنام کشور بالاتر است. پس با توجه به این تعداد ناچیز پذیرش دانشجو و این فارغ‌التحصیلان موفق، باید پرسید چرا تا این حد با تربیت دانشجو در پژوهشگاه مخالفت می‌شود؟ از نظر کیفیت آموزش نیز باید با خرسندی اظهار کرد که هیأت علمی پژوهشگاه از بهترین دانشگاه‌های ایران و جهان جذب شده‌اند.

سخن آخر؛ مسلم است که امروز ایجاد پژوهشگاهی در سطح و اندازه پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی، در کشور دشوار و بلکه غیرممکن است، لذا درست‌ترین کار حفظ و توسعه این سرمایه عظیم با خرد جمعی و به‌دور از تنگ‌نظری، تعصب و جناح‌بندی است.

فرشاد یزدانی

عضو هیأت تحریریه و

عضو هیأت علمی پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران

پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران یکی از هجده پژوهشگاه و پنج پژوهشکده کشور است. بر اساس تصمیم جلسه مورخ ۱۳۶۸/۵/۷ شورای گسترش آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، مرکز پژوهش‌های شیمی و مهندسی شیمی ایران با هدف فراهم آوردن امکانات پژوهشی بنیادی، کاربردی و آموزشی در کلیه زمینه‌های شیمی و مهندسی شیمی و پرورش استعدادها و خلاقیت‌های موجود در کشور تأسیس شد. این مرکز، از همان ابتدا مرکز تحقیقاتی ماکس پلانک آلمان را به‌عنوان الگویی مناسب برای توسعه و پیشرفت خود انتخاب کرد. در طرح توسعه این مرکز، چهار پژوهشکده تخصصی شیمی و مهندسی شیمی، کتابخانه و مرکز اطلاع‌رسانی، مرکز رایانه، کارگاه‌ها و فضاهای جانبی مورد نیاز در نظر گرفته شد. کارهای تأسیساتی این پروژه مهم، به پیمان گذاشته شد که بخشی از آن در ابتدای سال ۱۳۸۵ در شهرک علم و فناوری پژوهش به بهره‌برداری رسید. در همان سال، انتقال آزمایشگاه‌ها و تجهیزات به محل جدید به تدریج آغاز و در مدت شش ماه کامل گردید. سپس به‌منظور گسترش دامنه فعالیت سطح مرکز با موافقت شورای گسترش از اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۸۶ به پژوهشگاه ارتقاء پیدا کرد. در حال حاضر پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران دارای چهار پژوهشکده، شانزده گروه تخصصی، سی‌وپنج آزمایشگاه تحقیقاتی و بالغ بر چهل‌وپنج نفر عضو هیأت علمی تمام‌وقت است.

پژوهشگاه، از سال ۱۳۷۳ از طریق سازمان سنجش آموزش کشور، اقدام به پذیرش دانشجو در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری در رشته‌های شیمی و مهندسی شیمی نموده‌است. این نهاد علمی تا به حال، دستاوردهای ۳۰ سال تلاش مستمر خود را، در بیش از هزار و چهارصد سمینار و کنگره ملی و بین‌المللی و در بیش از هزار و دویست مقاله در مجلات معتبر بین‌المللی منتشر نموده‌است. در حال حاضر بخش ارتباط با صنعت و آزمایشگاه مرکزی پژوهشگاه با بیش از سه‌هزار مورد مراجعه در سال و توفیق در سرویس‌دهی و انجام طرح‌های تحقیقاتی جهت رفع مشکلات صنایع، مراکز تحقیقاتی و دانشگاه‌ها، بستر تعامل مناسبی را با مراکز مختلف به‌وجود آورده‌است؛